

[Niels Helveg Petersen.]

selvfinansiering, som skal stilles, ikke ganske afklaret; men at de vil komme, kan vist anses for givet.

Man kan meget vel diskutere, hvor stor nettoopsparingen vil være ved ordninger som denne. Der er i mit parti ingen tyrkeretro på, at virkningen er så overvældende stor, og der er slet ingen tyrkeretro på, at ordninger af denne art varigt kan bidrage til at løse vore opsparingsproblemer. Men der er nok ved denne ordnings opbygning en ringere risiko for kontoflytning, end der har været under andre, tidligere kendte ordninger. Ordningen er formålsbestemt, opsparingen er knyttet til boligformål; kun når opsparingen finder sted til disse nærmere definerede formål, kan ordningen udnyttes, og da der tilmed som noget nyt i opsparingsordningerne kan opbygges et fuldt ud tilfredsstillende kontrolsystem, svinder nogle af de betænkeligheder ved opsparingsordningerne, som tidligere har været særlig fremherskende.

Jeg vil gerne fremhæve, at ikke mindst det stærkt kritisable ved visse tidligere opsparingsordninger, at der ved samme opsparing var større præmiering, jo højere indkomsten var — eller rettere: jo højere marginalskatten var — er forsvundet ved, at opsparingspræmieringsens form ikke længere er knyttet til selve skattebilletten, men til en kontant præmiering.

Der er et vist håb om, at denne type opsparingsordning vil fremkalde andre typer af opsparere end de tidligere kendte, fordi den er formålsbestemt. Da meningen er, at der skal foretages en løbende opsparing, tror jeg, der er god grund til at vente, at man vil finde grupper, der vil benytte sig af denne opsparingsordning, som formentlig ikke tidligere har benyttet sig af opsparingsordningerne.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget.

Ømann: Forslaget er et led i regeringens økonomiske saneringsprogram, en langsigtet sanering, og formålet er at fremme opsparingen. Hertil er forslaget efter vor opfattelse ganske utjenligt.

Dette ting har ret håndfaste erfaringer om opsparingspræmieringer, hvor man undlader at stille krav om, at der sker en reel

opsparing, altså en henlæggelse af en del af folks løbende indtægter. Det er vanskeligt at stille et sådant krav, fordi det er vanskeligt i praksis at føre kontrol med, at der er foretaget en reel opsparing. Ja men så må man vist også erkende, at så har forslag af denne art ganske ringe værdi, og at i særdeleshed dette forslags gavnlighed for samfundet, den minimale opsparing, som det kan fremkalde, ganske overskygges af de omkostninger, som samfundet påtager sig ved at belønne overflytning fra en allerede foretaget opsparing til en speciel konto. Der skal altså udredes ekstra midler af statskassen — det vil sige ekstra skatter, som andre skal betale, og de andre, der skal betale, er dem, der ikke kan deltage i disse kontoflytninger, fordi de må formodes ikke at have så stor en indkomst, at de kan foretage opsparing. Altså er forslaget karakteriseret ved dårlige sociale virkninger i den sidste ende. Vi vil ikke medvirke til noget sådant; vi vil stemme imod dette forslag.

Finansministeren (Poul Møller): Det er jo meget få overraskelser, man kommer ud for i det høje ting, og denne debat har da heller ikke indeholdt nogen overraskelser, hverken med hensyn til de enkelte partiers stillingtagen eller med hensyn til den argumentation, der er ført frem for eller imod en opsparingsfremmende foranstaltning som denne. Det er jeg for så vidt ked af; det havde været rarere, om vi havde kunnet enes om det.

Vi ved alle, at vi har for lille en opsparing i vort samfund og for stort et forbrug, og vi har boligmangel og for dyrt boligbyggeri på grund af kapitalmangelen. Dette lille, beskudne forslag tilsigter altså at hjælpe en lille smule med til en løsning af disse to problemer ved at gøre det særlig favorabelt at spare op til boligformål. Det er et tilbud til de unge og yngre aldersgrupper, som har dårlige boligforhold, at de ved en egen indsats og ikke kun ved politiske krav til stat og kommune kan bidrage til at løse deres boligproblemer.

Jeg skal ikke komme ind i en lang diskussion om, hvorvidt vi får en realopsparing, eller vi ikke får det. Jeg tror dog, at dette, at man skal binde sig til en løbende opsparing, vil have en helt anden virkning for nyopsparing end de gamle ordninger, vi har kendt, hvor man blot kunne indsætte et